

HARANG-SZÓ

**A Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és
a bokrosi Szent László templom híveinek lapja**

XIV. évfolyam, 4. (55.) szám, 2017. Karácsony

A TÖVISKORONÁS KIRÁLY FŐÜNNEPE

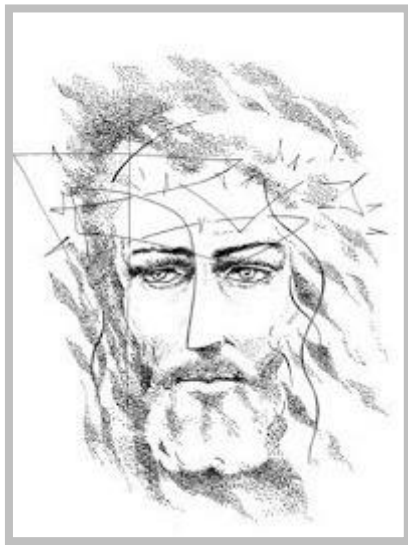
Az egyházi év advent első vasárnapjával kezdődik, amikor az adventi koszorún meggyújtjuk első gyertyánkat, és Krisztus Király ünnepével fejeződik be, általában november végén, ami 34. évközi vasárnapunk.

Krisztus Király ünnepét XI. Pius pápa rendelte el 1925-ben, Mindenszentek előtti vasárnapra, október utolsó vasárnapjára, hogy az elpogányosodó XX. században az egyház tagjait Krisztus főségének elismerésére hívja. Ezt az ünnepet helyezték át a II. Vatikáni Zsinat után 1965-ben Advent előtti utolsó vasárnapra. Így az egyház liturgiájában is megmutatkozik Krisztus királysága, ami láthatatlanul állandóan megvalósul az Ő híveiben. „Isten Országa bennetek van!” De az idők végén láthatóan is megjelenik és teljessé teszi az emberiség történelmi útját.

Méltóságunkat sem kisebbíti, hanem inkább kiteljesíti, ha elismerjük Isten Királyságát, amelyet átadott Fiának, Krisztusnak. Ez az ünnep évről évre hirdeti Krisztusnak az emberek és dolgok fölött való fölséges és feltétlen uralmát: Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat! Krisztus győz, Krisztus uralkodik, Krisztus parancsol! De a „Mi Atyánk...” imádságban is kérjük: „Jöjjön el a Te Országod!”

Minden évben befejeződik egy egyházi év Krisztus Király ünnepével, de nem fejeződhet be tanúságtevő keresztény életünk, aminek célja, hogy eljussunk Isten Örök Országába (Lk 1,33). Örök Királyunk, aki lemondott a hatalom minden külső jeléről, vezet minket Örök Országára felé, és az Ő Országára is állandóan közeledik felénk. Jézus

már Jeruzsálemben van, hogy megülje a Húsvétot, az Ő „utolsó Húsvétját”. Mint „Töviskoronás Király” vállalja a szenvedést és a halált, aminek következménye az „Örök Húsvét”, a feltámadás. Így Ő az Örök élet Királya is. A földi királyok és földi uralkodók uralkodása véget ér, de Krisztus Királysága örök, ezért minden evilági emberi hatalomnak az Ő isteni hatalmához kell igazodnia, vagyis nem kényszerrel, hanem szolgálattal kell a hatalmat gyakorolni. Az Ő földrajzi- és fizikai kiterjedéssel nem rendelkező birodalmában államforma sincs: egy terület- és országhatár nélküli valóság.

Mi is „kettős állampolgárok” vagyunk: földi hazánknak és égi örök hazánknak az állampolgárai. Véget érő földi életünkben Krisztus a nagykövetünk: Isten követségében járunk, Krisztus életünk Ura (Ef 1,1-10). Ő nem a hatalom szeretetének, hanem a szeretet hatalmának képviselője és megvalósítója. Mi is, akik várjuk az Ő második eljövételét, forduljunk felé és cselekvő

szeretettel valósítsuk meg evangéliumi tanítását, mert „ismét eljön dicsőségben ítélni élőket és holtakat, és Uralmának nem lesz vége!” Mert az „Ő Országára igazság és élet, kegyelem és szentség, igazságosság, szeretet és béke”, ahogyan imádkozzuk ezen a vasárnapon a szentmise liturgikus szövegében. Minden egyházi év végén tudjunk hálát adni egy év kegyelmi- és lelki ajándékaiért, folytatva földi zarándok utunkat az Ő Örök Országára felé. Érezve, hogy „Isten Országára bennünk van!” kérjük Örök Királyunkat, az idő- és örökkévalóság Urát, hogy továbbra is Ő uralkodjon felettünk: óvjon minket isteni hatalmával minden testi- és lelki rossztól és minden veszedelemtől! Az Ő áldása kísérjen mindannyiunkat ebben az új egyházi évben is,

hogy ne csak időben, hanem lélekben is egyre közelebb jussunk Hozzá! A Lelkek Örök Királyaként továbbra is Ő irányítson minket, és terjessze ki szereteturalmát minden emberre. Hiszen napjainkban, migrációs- és terrorista világunkban a legaktuálisabb az 1938-as Eucharisztikus Világkongresszusunk himnusza és fohásza: „Krisztus kenyér, s bor színében Úr, s Király a föld felett, forrassz eggyé békességben minden népet és minden nemzetet!”.

Kovács János atya

„S AZ IGE TESTTÉ LETT ÉS KÖZÖTTÜNK ÉLT!”

„Kezdetben volt az Ige, az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige, ő volt kezdetben Istennél.” (Jn1,1-2)

„Az Ige volt az igazi világosság, amely minden embert megvilágosít. A világba jött, a világban volt, általa lett a világ, mégsem ismerte föl a világ. A tulajdonába jött, de övéi nem fogadták be. Ám akik befogadták, azoknak hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek. Azoknak, akik hisznek nevében, akik nem a vérnek vagy a testnek a vágyából s nem is a férfi akarataból, hanem Istentől születtek. S az Ige testté lett, és közöttünk élt. Láttuk dicsőségét, az Atya Egyszülöttének dicsőségét, akit kegyelem és igazság tölt be.” (Jn1, 9-14)

Súlyos mondatok. A teremtés előtti csend és béke. A következő szakaszban már benne van az emberiség tragédiája. Mi is történt a „két mondat” között? A Teremtő Atya az ő Igéje által, az Ő kimondott szava által világot teremtett, benne az embert, mint a teremtés koronáját, hatalmat adva neki az egész teremtett világ felett. Ám az ember visszaélt szabadságával.

Ádámot a föld porából teremtette és Lelkét lehelte belé. Ádamból pedig megalkotta Évát, hogy társa legyen. Az ember boldogan élt egységben Teremtőjével egészen addig, amíg szóba nem állt a kígyóval. Az „olyanok leszte, mint az Isten” csábítása az Istennel való egység megbontására irányul. A jó és rossz tudásának fája ajtó a lázadás, a gonosz világa felé. Az ember addig is ismerhetett mindent, ami Istenben van. Tilalmával az Úr a sötétség, a gonoszság, az ellenállás szellemi világától akarta megvédeni az embert. Engedetlenségével az ember hatalmat adott a bukott angyaloknak, hogy belépjenek a teremtett anyagi világba. Az ember bukása az egész teremtést megfertőzte bűnnel, megtörve az egységet Teremtőjével. A bűn következménye a félelem, a szenvedés, a háritás, a nő és férfi kapcsolatának megromlása, és végül a halál.

Isten mégsem hagyta magára a világot. Elküldte Egyszülött Fiát, hogy új életet hozzon a földre. Jézus Krisztus az ÚJ TEREMTÉS. Benne egy új Ádám, egy új büntelen ember született. Az Atya nem javítgat és foltozgat, egészen újat alkot. A tökéletes Isten nem testesülhet bele a bűnnel szennyezett emberi testbe, ezért megőrzi szeplőtelenül a názáreti Máriát. Amint az első teremtés a föld porából, az anyaföldből származik, úgy az új teremtés a szűzi anyaméhből. Jézus emberi természete teljesen Máriától való, így valószínűleg nagyon hasonlíthattak személyiségükben és egyek voltak Istenben. Az ő kapcsolatukban már helyreállt az ember és Isten egysége. A teremtésben a férfiből teremtetett a nő, az új teremtésben a nőből a férfi, ezzel helyreállítva a két nem közötti egyensúlyt, szeretetkapcsolatot is.

Betlehemi jászol a városháza előtti téren

Karácsony éjszakáján az isteni Ige új teremtként lép be az ember történelmébe. Új esélyt, új reményt, új lehetőséget adva az Istennel való egységre. ÍME, AZ EMBER! Az új Ádám. Újra nyitva az ajtó a mennybe. Megszületett az ÉLET! Világra jött AZ, AKI képes beteljesíteni a törvényt, aki képes mindvégig hűséges, engedelmes maradni Istenhez. Karácsonyt ünnepelve is tudjuk mi az ára ennek az engedelmességnek: kereszthalál.

Ő vállalta ezt a szörnyű szenvedést, hogy mindannyiunkat bevonjon az új teremtésbe, hogy feltámadásával megnyissa nekünk az utat a mennybe. János azt írja: Ám akik befogadták, azoknak hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek. Ha méltóvá szeretnénk tenni ünnepünket, fogadjuk be életünkbe, lelkünkbe Jézust, és legyünk tudatában, hogy a hatalom, mely képes legyőzni a világot, a bűnt a Szentlélek által nekünk adatott!

Tóthné Horváth Anikó

NYOLCVAN ÉVE TÖRTÉNT

Folytatva a plébániatörténeti sorozatot, most az 1937. november és december hónapokban a Szent József plébánia ferences szerzetesei által vezetett Historia Domus bejegyzéseinek válogatásából következnek részletek.

A volt Ferences kolostor

„A misszió november 1-én kezdődött és 7-én fejeződött be (Miskolcon - a szerkesztő megjegyzése). P. Házfőnök (P. Keceli Mészáros Albert-a szerk. megjegyzése) visszafelé jövet az egri rendháztól egy kelyhet, a gyöngyösi rendháztól pedig 2 fehér, 2 piros és 1 fekete miseruhát kapott ajándékképpen. A miseruhák használtak ugyan, de jó állapotban vannak és mi igen örültünk neki, mert kevés miseruhánk van. Megkezdődött a kellemetlen hűvös és rossz időjárás. November 10-én Sütőné 600 Pengőt kaptunk ajándékba különböző templomi szerek beszerzésére. Megrendeltünk 1 kelyhet, 1 baldachint és 1 fehér vecsernye palástot. November 11-én a gyöngyösi házfőnök megbízásából P. Házfőnök 2 q almát vásárolt és el is küldte nekik.

November 14-én III. Rendi gyűlés volt. E napon ünnepeltük leghosszabb rendtársunk P. Jozafát névnapját.

November 17-én ünnepelte közszeretben álló kántorunk (Korsós Andor-a szerk. megjegyzése) névnapját. Mindnyájan elmentünk őt üdvözölni.

November 19-én 4 db kínai ezüsből való gyertyatartót kaptunk ajándékba Szent Antal szobrához egy tanítónőtől hálából, mert Szent Antal meghallgatta könyörgését és álláshoz jutott.

November 20-án reggel P. Házfőnök Törökszentmiklóásra utazott missziót tartani.

November 29-én volt az első hajnali mise, melyet a megérkezett új kehellyel a P. Házfőnök mutatott be. Ezen a napon volt a templomszentelés évfordulója, melyről csendesesen megemlékeztünk.

November 30-án megérkezett a Sütőné ajándékából vásárolt baldachin.

December 1-én érkezett meg az ugyancsak ajándékból vásárolt fehér pluviále (liturgikus ruha, palást-a szerk. megjegyzése).

December 2-án P. Házfőnök P. Jeromossal Tömörkénybe ment vizitálni és missziós ügyek megbeszélése végett.

December 3-án P. Házfőnök P. Jenei Jenő (a későbbi csongrádi házfőnök-a szerk. megjegyzése) szécsényi házfőnökkel Apcra utazott 8 napos missziót tartani.

December 14-én volt a gimnáziumi tanulók karácsony előtti gyóntatása, melyen mindnyájan részt vettünk. December 21-22-én volt a szegények karácsonya: 21-én volt a gyóntatásuk, amikor P. Jeromos prédikált, 22-én reggel áldoztak és áldozás után 260-an kaptak reggelit.

December 23-án volt az utolsó hajnali mise. Megállapíthatjuk, hogy igazán sokan jártak hajnali misékre és ádventben sokkal többen végezték el a szentgyónásukat, mint nagyböjtben. Ezt a jelenséget talán azzal tudjuk megmagyarázni, hogy ilyenkor az embereknek nincs annyi dolguk és többnyire nem a tanyán, hanem a városban tartózkodnak.

December 24-én volt karácsony vigíliája. P. Jozafát délután Bokrosra ment gyóntatni és ott mondta az éjjeli szentmisét. Nálunk P. Házfőnök mondta az éjjeli misét és P. Szilveszter asszisztált. Úgy az éjjeli misén, mint mindkét ünnepen templomunk zsúfolásig megtelt.

December 29-én vágtuk az első sajátunkon hizlalt, tanyánkról való sertést.

December 31-én ismét pontot tettünk egy elmúlt év után. Az első teljes év, amit itt töltöttünk Csongrádon. Sokkal, nagyon sok anyaggal gyarapodtunk ezen év alatt. De nem ez az, aminek annyira örülünk, hanem az, hogy híveink megismertek, megszerettek bennünket és mindezen felül annak örülünk, hogy a hívek hozzászoktak a templomba járáshoz és mindig többen és gyakrabban járulnak szentáldozáshoz. December 31-én P. Jozafát végezte az év végi hálaadást és P. Szilveszter olvasta fel a püspöki körlevelet és ismertette számokban plébániánk ez évi működését. Született 80 fiú és 93 leány. Meghalt 63 férfi és 51 nő. Házasságot 73 pár kötött. Isten dicsőségére az 1937. évi munkánk véget ért.”

Forrás: A csongrádi ferencesek Historia Domusa 1936. évtől. Fordította, digitalizálva olvashatóvá és kutathatóvá tette Árkossy Lehel, Kecskemét, 2011-2012. évben. Összeállította: Révész József

ADVENT, 2017

„Rövidebb, rövidebb lesz a napnak útja, És hosszúkat alszik rá, midőn megfutja. Megpihen legszélén az égi határnak. S int az öregeknek: „benneteket várlak!” - írja Arany János a Toldi estéjében. Babits Mihály is érzi a szorongást: „Pedig jön-jön a sötétség, a hegy árnya egyre nő, s szemem előtt mind szűkebbre zsugorodik a mező.” December közepéig egyre csak megyünk a sötétségbe. Rátelepszik a hangulatunkra, még ha a mesterséges fények mellett este is fent lehet maradni. „A tv kékes bársonyától megszédült világ” (Ákos dala) azonban nem ad megnyugvást. Az idétlenül vonagló, eltorzult arcú fiatalokkal teli klippek, a szappanoperák bugyutasága, az erőltetett nevetgélések a „vicces” műsorokban, a brutalitás az egy kaptafára menő krimikben... Mindez nem üzi el a szívünkben a szomorúság árnyait.

Az első adventi gyertya meggyújtása a Szent József templom előtt

És egyszer csak, a téli napforduló után, fény árasztja el a szívünket. A betlehemi angyalok fényessége... Összejön a család. Azok is, akik tudják mit ünnepünk, s azok is, akik csak a szeretet ünnepének tekintik karácsonyt. Sokan erejük fölött költenek ajándékokra. (Ilyenkor eszembe jut édesanyám által a harmincas évekből idézett kuplé szövege, amelyben a pesti polgár panaszkodik, hogy mindenki - a neje, a gyerekek, a szakácsné, a szobalány, a kifutófiú -, mind csak ajándékot vár tőle: „Karácsony, karácsony, megüt a guta, kérem alászon...” Nem mai keletű ez a pénzen való boldogság-vásár ...)

Van, aki csak a jó ételek sorának örül! „Vadat, halat, s mi jó falat...”, telve az asztal. Illatozik a karácsonyi sütemény. Ez nem baj, persze. A karácsonyhoz hozzátartozik a fenyő és a kalács illata is, „gyertyafény, szép remény,

karácsonyi sütemény” idézi Weöres Sándor verse. Én is érzem ma is a karácsonyi friss kalács illatát, amelynek közepébe egy kicsi fenyőágot szúrt Nagyanyó. Szép emlék, mesélte férjem, hogy egy tányért üresen hagytak Szentestén az asztalnál. Ez a Kisjézusé volt. De lehet, hogy a hadifogságból soha haza nem tért édesapának szánták...

És hát a zene! Van, aki a modern világ amerikai karácsonyi összeállításait teszi fel a lemezjátszóra. A „fehér karácsonyról álmodom” lemezt Bing Crosby-val (I am dreaming of a white Christmas). Van, aki a magyar karácsonyi énekeket hallgatja. Ilyenkor legalább a Duna TV-ben vannak ilyen adások is... A vallásos emberek szívét pedig áthatják a karácsonyi liturgia gyönyörű hangjai. Ahol van egy jó hangú pap, vagy kántor, és felhangzik az éjféli mise szertartásában a „Valóban áldott ez az éj” dallama, ott egy pillanatra a legmagasabb szférákba emelkedik a lélek. „Gloria in excelsis Deo!” (Dicsőség a magasságban Istennek!). És milyen gyönyörűségesek a népénekek! Kár, hogy az archaikusabb karácsonyi énekeket már nem nagyon tudja a közönség. Számomra mindig szívet melegítő a XVII. századi ének: „Szép violácska, kedves rózsácska, szerelmes kisded, szép Jézuska...” Igen, a karácsonyi énekekben mindig szegény emberek gyermekeként jelenik meg a kisded, akit az édesanyja végtelenül szeret. „Aludjál, álmodjál, édes kincsem, kis violám, álmodjál.” Ahogyan egy földi édesanyja is dajkálná a gyermekét: „Repülj szellő lágyan, lágyan, ringasd, ringasd lábam, lábam. Aludjál, álmodjál...”

S ott van körülötte nemcsak az égi és emberi világ, a szegény pásztorok és a gazdag királyok, de a természet egésze is. A csillagok, a bárányok, az ökör és a szamár. Kozmikus kép a betlehemi istálló! „Örülj, te boldog Betlehem! Vigadjatok, örüljete! A kívánt kisded megjelent, A Krisztus véletek!... Megismeri ökör szamár, Hogy ez a kisded itt király, Örvendjete! jövetének, együtt ifjak, meg a vének!” Nem csoda, hogy korunkban a szentatyák egyre többet írnak enciklikáikban a *teremtett világ védelméről*... Hiszen vigyáznunk kell a természetre is. Ami ott volt a betlehemi jászol körül...

Az a derű pedig, amit a magyar betlehemes énekek tartalmaznak, mosolyt csal a legkomorabb arcra is: „Szeretett pásztortársak, Szemeim Istent látnak! Gyertek hamar utánam, Duda - és furulyával! Duda, furulya szóljon, Pásztorsereg táncoljon, Minden lélek vigadjon, E drága mai napon. Hoztam egy kis sajtocskát, Jancsika meg

báránykát, Aranyat nem adhatok, mert szegény pásztor vagyok...”

Mekkora hatalmas tanítás ez a szegénységben született gyermek, akit szegény pásztorok vesznek körül! Milyen üzenet ez a mai embernek, aki „mindent” meg akar adni a gyermekének (ha egyáltalán vállalja, hogy megszülessen), és nem vállal többet, nehogy kevesebb anyagi jusson neki... Csak a testvéreket nem adja meg, pedig milyen jó, ha van kivel összekapaszkodnunk e nem könnyű világban! Igazából csak egyre van szüksége egy születendő kisgyermeknek, és ez az a szeretet, amivel fogadják őt, amikor a világba lép. Meg az, hogy megadják neki a vallásos nevelést, a hit lehetőségét, ezzel az örök élet reményét. Ennél nagyobb ajándékot ugyan ki adhatna?

Meggyulladnak a karácsonyi fények. Egy kisgyermek közénk jött, aki megváltotta a világot! Egyre világosodik körülöttünk a horizont! És elszáll szívünkől minden félelem, szorongás, fájdalom.

Dr. Botos Katalin

A SZÜLETÉS CSODÁJA

Amikor ember születik, akkor mindig egyesül az ég és a föld, a láthatatlan és a látható.

A felfoghatatlan megfoghatóvá válik. Egy Istentől jövő halhatatlan lélek, egy pihe-puha, gyenge kiszolgáltatott testben. A fájdalomtól elerőtlenedett anya, és az ismeretlen világot az első lélegzetvétellel magába fogadó gyermek újra egymásra találása.

A szimbiózisból a különválás fájdalmát átélve egy újfajta megismerésre jutás.

Amit idáig egymásból tapasztaltunk, éreztünk, most láthatóvá, hallhatóvá, tapinthatóvá válik. Rejtély, amelyet fel kell fedezni.

Egy életen át.

Minden születés csoda, amely melegséget, fényt áraszt, hát még ha a megszületett Gyermekek nemcsak Istentől jön, hanem Maga az Isten!

Tóthné Horváth Anikó

ADVENTI GYERTYAGYÚJTÁS

December 3-án, advent első vasárnapján nem csak a templomunkban, hanem a templom előtti hatalmas koszorún is fellobbantak a fények, amelyeket Kovács János atya áldott meg, majd meggyújtotta az első gyertyát. E gyönyörű hóeséses nappal kezdetét vette a karácsonyi ünnepkör, melyet a hittanos gyermekek verses műsorral köszöntöttek.

SZÉP VIOLÁCSKA

XVII. századi népének

*Szép violácska,
Kedves rózsácska,
Szerelmes kisdéd, szép Jézuska,
Ki most születél, emberré lettél,
Minékünk örömet szerzettél,
Kérünk vigasztald népünket,
Térítsd magadhoz lelkünket,
Igazítsd szívedhez szívünket,
Igazítsd szívedhez szívünket.*

*Jászolban látlak,
Szívemben várlak,
Ó drága kisdéd, szép Jézusom.
Fogadd el szívem, szeretlek híven,
Szűz ágon virágzott Krisztusom.
Jászlád szénája, szalmája,
Szívem jó meleg tanyája,
Szép kisdéd, szerelmes Jézusom,
Szép kisdéd, szerelmes Jézusom.*

*Áldott Teremtőm,
Szent Üdvözítőm,
Ó drága kisdéd, szép Jézusom!
Nincs e világon, ki befogadjon,
Szűz ágon virágzott Krisztusom.
Jöjj el lelkemnek ölébe,
Zárkozz el szívem mélyébe,
Szép kisdéd, szerelmes Jézusom,
Szép kisdéd, szerelmes Jézusom.*

EGY TANÚSÁGTÉTEL, AVAGY A SZENTLÉLEK MINDENKIHEZ SZÓL

„Törekedjete a szeretetre, de igyekezzetek a lelki adományokat is elnyerni, különösen azt, hogy prófétálhassatok!” (1Kor14)

Az Énekek énekében a következőket olvastam: Megtaláltam, akit igazán szeret a lelkem, megragadom, és el nem engedem!

Itt kezdődött az élet, a benső élet a lélek és Isten között. Hatalmas öröm és boldogság. Csendben, a rejtekben csak Ő és én. Olvastam tovább az Énekek énekét: Kőszikla hasadékában fészkelő galambom, várok tovább a csendben, és hallom a bensőmben: rejtőzködj kedvesem!

Megtérésem óta egy nagyon szelíd hang vezet, csak a teljes elcsendesülésben hallható. Megszólította Isten parányi gyermekét? Ő, aki hatalmas, Ő, akit szentnek hívunk? Nem mondta-e meg Jézus: „Jobb nektek, ha elmegyek, mert ha nem megyek el, akkor nem jön el hozzátok a Vigasztaló. Ha azonban elmegyek, akkor elküldöm. Ő majd elvezet benneteket a teljes igazságra.” (Jn 16,1)

Az Úr szeret bennünket és az Ő legnagyobb vágya, hogy befogadjuk ezt a szeretetet, és vonzani kezdi szívünket, lelkünket. Ahogyan Szent Ágoston is mondja: Nyugtalan a mi szívünk, amíg meg nem nyugszik Benned.

„Gyermekem, ha elcsöndesedsz, hallhatsz engem! Mondd el mindenkinek, ott lakozom az élő templomban, testetek, lelketek templomában! Várom, hogy feléledjen a vágy szívetekben utánam, és átadjátok nekem, Jézusnak, az életetek vezetését, mert én élek és szeretek. Jöjjetek hozzám, akik megfáradtatok, és én megenyhítelek titeket!” Ez sok évvel ezelőtt történt. Ma már nem azt mondja a Szentlélek, rejtőzködj, most azt mondja, mondd el mindenkinek, mert elérkezettnek látszik az idő!

Ima: Mennyei Atyám, köszönöm, hogy szeretetből teremtetél, és úgy szeretsz, ahogy vagyok! Köszönöm, hogy életet adtál, jónak és értékesnek alkottál engem! Beismerem, hogy ennek ellenére bűnös vagyok, de megváltott és szeretett vétkes.

Hiszem és vallom, hogy Jézus Krisztus értem is meghalt és megváltott minden bűnömből. Feltámadásával egy örömteljes új életet hozott nekem.

Jézus Krisztus, élő Isten fia, átadom magam Neked, átadom életem irányítását, mert nálad van a legjobb helyen. Légy úr magányomban és minden kapcsolatomban! Légy úr munkámban és pihenésemben! Légy úr vágyaimban és anyagi helyzetemben! Légy úr életem minden területén! Kérlek, küldd el nekem a Szentlelket, akit megígértél, hogy általa hűséges maradjak hozzád! Amen

Horváthné Szabó Mária

IMA A PAPI HIVATÁSOKÉRT

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Toronyirány című magazinjából megtudtuk, hogy 2017. szeptember 14-én, Szent Kereszt Felmagasztalásának ünnepén tizenhét papnövendék kezdte meg tanulmányait a szegedi Szent Gellért Szemináriumban. A közösségben heten a szeged-csanádi, heten a kalocsakecskeméti, hárman a szabadkai és egy kispap pedig a nagybecskereki egyházmegye növendékeként kezdte meg a tanévet.

Kértem a Jézus Szíve imacsoportom tagjait, hogyha megkapom Szegedről a kispapok névsorát, szíveskedjenek imát vállalni értük. Ez meg is történt. Tizenketten vállaltuk, hogy imáink a papnövendékeket életünk végéig elkísérik.

Áldd meg Uram őket! Kísérd útjukon! Öleld szívedre, akik elfogadták a te szent akaratodat! Ó, Jézusom te vagy a jóság! Te nem tagadod meg világosságodat azoktól, akik hozzád könyörögnek! Kérlek téged, hogy a katolikus egyház ne maradjon papok nélkül! Köszönöm Jézusom, hogy szólítottál, és köszönöm, hogy én és kedves közösségem, akiket nagyon szeretek, imáinkkal segíthetjük a papnövendékek útját! Hálával tartozunk, az egyház és a papok édesanyjának, Máriának, hogy imáink meghallgatásra kerülnek a papi hivatásokért.

Szivák Györgyné

KARÁCSONYI AJÁNDÉK

Közeledik karácsony, Jézus születésének ünnepe. A boltok már roskadásig megteltek szebbnél szebb ajándéktárgyakkal, jelezve az ünnep közeledtét. A vonzó kínálat néha minket is arra késztet, hogy lepjük meg szeretteinket valamilyen különleges, drága, szép ajándékkal. Előfordul velünk, hogy mi is elcsábulunk a sok ajándéktárgy láttán, és elfelejtkezünk arról, hogy a karácsony Jézus Földre születésének ünnepe.

Az ajándékozásnál tegyük a hangsúlyt a belső indíttatásra, és gondoljuk át, kinek mivel tudunk örömet szerezni. Egyszerű, szerény, szívből jövő, lelket melengető meglepetésben gondolkodjunk. Sokan pénzt adnak szeretteiknek, holott lehet, hogy nekik egy kedves szóra, simogatásra, ölelésre van szükségük, és mellé olyan apró, jelképes ajándékra, mely Jézus születésével, életével kapcsolatos.

Örüljünk szeretteinknek azért, hogy együtt ünnepelhetjük Megváltó Jézusunk Földre születésének évfordulóját. Énekeljünk karácsonyi dicsőretek! Szeressük embertársunkat úgy, ahogy Isten szeret minket. Így válik meghitté, szent ünnepé számunkra a karácsony.

Ünnepünk középpontjában a testet öltött Isten Fia Jézus álljon, aki leszületett a Földre, hogy bemutassa nekünk, milyen az igazi szeretet. Erre tanítja az emberiséget is földi életében. Hála érte, hogy példát adott, és az evangéliumi tanításaiból megtudhatjuk, miként válhatunk mi is egyre emberibb emberré ebben a rohanó, anyagi világban.

Deák Istvánné

SEJTELMES „TÜZGÖMB”

Hihetetlen, de gyönyörű jelenség tanújává tett engem az a tűzgömb, amely november 28-án este fél kilenc körül „gurult” le a háztetőnk felett. Éppen hazaérkeztem, amikor az egyik kedves szomszédom meglátott és odajött hozzám

beszélgetni. Ahogy szóba elegyedtünk, kb. 10 perc múlva arra lettem figyelmes, hogy a házunk fölött egy csodálatos, sejtelmes, guruló tűzgömb jelenik meg, ami szinte megérintette a háztetőt. Először arra gondoltam, hogy tűzijáték, vagy hullócsillag – ami augusztus tájékán szokott lenni –, de utána József Attila: Betlehemi királyok című versében leírt „lángos csillagra”, illetve Mózes „Égő csipkebokrára” (Kiv 3,1-12) asszociáltam. Elgondolkodtam, miért pont itt jelent meg ez a „Kedves Lény”? Miért pont ezt a profán helyet választotta, ami megjelenése után vált „szent hellyé”? Azután eszembe jutott Mózes története, aki akkor volt képes befogadni Istent, amikor már teljesen kiégett. Kiégése előtt volt küldetéstudata, de nem Isten irányította, hanem saját akaratát próbálta véghezvinni. Teljesen kiégett állapotában viszont már be tudta fogadni Istent, és Mózes cselekedetét már Ő irányította. Ahhoz, hogy Istent teljesen befogadjuk, meg kell tapasztalni az élet „fájdalmait”, a csalódást, a kilátástalanságot, vagyis el kell jutnunk a teljes kiégésig. Ezáltal kerülünk a helyes útra, amely az Üdvösséghez vezet.

Sebestyén Krisztina

TÍZ ÉVE TÖRTÉNT...

2004-ben határoztam el, hogy csillárt készíttettek és azzal megajándékozom a Csongrádi Nagyboldogasszony templomot. Zsótér Antal Kanonok Úr és az Egyház Tanács örömmel fogadta szándékom és bólintott. Fekete Gábor informatikus segítségével meghatároztuk a régi csillár paramétereit archív képek segítségével. Az anyaga ismert, réz és ólomkristály. A püspökség főépítész - a méretek ismeretében – engedélyezte a felszerelést.

Az ünnepélyes „felkapcsolás” szentmise keretében 2007. december 16-án történt. A zsúfolásig megtöltött templomban Janes Zoltán atya szentelte fel a régi-új fényvarázst, a csillárt. *Murányi László*

TESTVÉRKÖZÖSSÉGEK LÁTOGATÁSA VÁROSUNKBA

„Gondoskodjatok róla, hogy akivel találkoztok, mind boldogabb legyen a veletek való együttlét után, mint amilyen előtte volt.” (Szent Teréz anya)

A Csongrádi Ferences Hagyományokért Egyesület meghívására érkeztek városunkba a nagyváradi és a nagyszalontai testvérek ft. Gyenge Béla kanonok-plébános vezetésével. Még 2015 októberében történt, hogy Béla atya javaslatára testvérközösség lettünk a nagyváradi Rogerius-telepi Szent József templom híveivel. A 2016 évi nagyváradi vendéglátást viszonzták most a csongrádiak.

A partiumi testvérek október 22-én délután érkeztek, és a gimnázium kollégiumában volt a szállásuk. Először a Nagyboldogasszony Plébániára mentünk, ahol fejet hajtottunk áldott emlékü plébánosunk, Zsótér atya emléktáblája előtt. Elmondtuk csongrádi éveinek legfontosabb mozzanatait (a felgyői és a bokrosi templom, a plébánia építése), felelevenítettük kedvességét, szerénységét és közösségteremtő munkáját, amiért elnyerte a város két legmagasabb kitüntetését. Béla atyával, aki jól ismerte őt, és a vendégekkel együtt imádkoztunk lelki üdvéért.

Az uzsonna után a városközpont épületeinek, szobrainak és emléktábláinak, majd a szentmise előtt a Nagyboldogasszony templom bemutatására került sor. Elhangzott, hogy István király két anyát adott nekünk, magyaroknak. A kereszténység felvételével a Római Katolikus Anyaszentegyházat, az ország felajánlásával a Szűzanyát, Magyarország patrónusát. A Nepomuki Szent János oltár előtt alkalom nyílt megemlíteni, ahogy mondani szoktuk: Csongrád a Tisza ezüst szalagjának egy gyöngyszeme. A vendégeket a programokon végig kísérő Losoncziné Szentandrás Erzsébet tanárnő megfogalmazása szerint a város igazgyöngy természeti értékei (folyók, fák és bokrok, szőlő és bor), készített értékei (az épületek, a szobrok, az emléktáblák) és leginkább a hite miatt. 1947-ben Mindszenty József bíboros, hercegprímás méltónak tartotta a várost arra, hogy Csongrádra látogasson a Tiszai Mária Napok keretében. A város katolikusainak száma akkor 96 % volt, ma kevesebb, de meghaladja a megyei átlagot. Az ismertető után azt kívánta vendégeinknek, hogy szent királyunk közbenjárásával a jó Isten hallgassa meg kéréseiket, imáikat és Boldogasszony Anyánk védje meg magyarjait Szent István országában, az egész Kárpát-medencében.

Az esti szentmisét plébánosunk, Topsi Bálint és Gyenge Béla atya mutatta be a Nagyboldogasszony templomban. Utána közös vacsorára invitáltuk a partiumi és a városi vendégeinket. Szerény ajándékokkal (Tiszai Mária Napok különszáma, Harang-Szó plébánia lap, a Toronyirány Szent István országa száma, képek a templomról, az Eucharisztikus Kongresszusért ima) kedveskedtünk.

Másnap, a reggeli után a gimnázium épületében gyönyörködtek a látogatók, majd az iskolatörténeti kiállítás keretében mutattuk be az intézmény közel száz éves történetét és eredményeit. A program a városháza dísztermében folytatódott. Itt a város címere előtt ismerték meg vendégeink a település múltjának legfontosabb eseményeit, majd az 1956-os emléktáblánál gyűjtötták meg az emlékezés mécseseit. Példaértékű, hogy mi, csongrádiak nemzeti ünnepeinken és történelmi évfordulóinkon együtt emlékezünk a határon túli testvéreinkkel. Most is így volt, hiszen vendégeink meghallgatták a város kitüntetettjeit köszöntő, érdemeiket méltató beszédet, majd élvezték a Galli János Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola növendékeinek magas szintű előadását.

A déli harangszó alatt léptünk be a partiumi testvérekkel a Szent József templomba. Az Úr angyala elimádkozása után került sor a templom bemutatására. A Hunyadi Jánost segítő ferences szerzetes emléknapiján, az őt ábrázoló ablak előtt idéztük fel az 1456. júliusi napokat, amikor Kapisztrán János örökre beírta nevét a magyar történelembe. Szent József előtt tisztelegve hallgattuk meg Reményik Sándor: József, az ács az Istennel beszél című versét.

Idén – Szent László trónra lépésének 940., szentté avatásának 825. évfordulóján – nem lehetett kihagyni a bokrosi Szent László templomot sem. Ez különösen jólesett a nagyváradiaknak, mi meg büszkélkedhettünk a

templom értékeivel (a Szent László és Mária szobor, a Keresztút állomásaiként szolgáló vessző kosárhák a csuhé bábokkal). Nem maradt el a séta a Tisza-parton, és távolról látták a fahidat is. Az október 23-i program hangulatos közös ebédrel ért véget. Vendégeink örültek az ajándékba kapott Szent József szobornak, ami Nagyváradra került.

Szép volt, jó volt a testvéri együttlét. Abban a reményben búcsúztunk, hogy jövőre ismét találkozni fogunk.

Köszönjük szépen az Önkormányzat anyagi támogatását, köszönjük, hogy Bedő Tamás polgármester úr, Cseri Gábor alpolgármester úr és dr. Juhász László jegyző úr személyesen is megtisztelte rendezvényeinket. Jólesett és nagyon köszönjük Kiss Attila igazgató úr segítségét és együttműködését. Hálásak vagyunk Tótsi Bálint plébános úrnak a tanácsaiért. Köszönjük a támogatók – Csongrádbor Kft., Csongrádi Kenyérgyár – segítségét is.

Csongrádi Ferences Hagyományokért Egyesület

CSERKÉSZ FOGADALOM ÉS KISCERKÉSZ ÍGÉRET

December 3-án, a Nagyboldogasszony templomban, nyolc fő kiscserkész tett ígéretet és kettő fő tett cserkész fogadalmat.

Pap Imre

SAJTÓFELELŐSÖK KONFERENCIÁJA SZEGEDEN

A plébánia lapok munkatársainak tartottak tanácskozást a Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helynökségének munkatársai november 18-án, szombaton a szegedi Katolikus Házban, melyen lapunk képviselőjében Pap Imrével ketten vettünk részt.

A közel harminc résztvevőt Kondé Lajos pasztorális helynök köszöntötte, majd ismertette a Helynökség munkáját, feladatait, és bemutatta munkatársait. Ezt követően Szeberényi Klára, az

Egyházmegye sajtófőnöke tartott előadást az egyházmegyei sajtó kereteiről és irányelveiről.

A következőkben meghívott előadóként Horváth István Sándor zalalövői plébános osztotta meg gondolatait az egybegyűltekkal. Az Örömhír terjesztésének új útjaként István atya kitalálta, hogy e-mailben, ingyenesen elküldi a napi evangéliumot – elmélkedésekkel és imádságokkal kibővített tartalommal - mindazok számára, akik ezt kéri. Létrehozta az evangelium365.hu honlapot, ahol az evangéliumot nemcsak olvashatjuk, de hallgathatjuk is. Fontosnak tartja, hogy mindez a legújabb eszközökön is elérhető legyen, ezért ma már okostelefonon is tudjuk olvasni és hallgatni az evangéliumot. Mindezekkel István atya Jézus azon felhívását igyekszik megvalósítani, aki azt kérte az apostoloktól: „Menjetek el az egész világra és hirdessétek az evangéliumot!” (MK 16,15). Papi munkája mellett az atya számos könyv írója és különböző kiadványok szerkesztője is.

A nap második felében műhelymunkák következtek, melyekben egy-egy kommunikációs terület kapcsán lehetett megosztani a saját tapasztalatainkat, kérdéseket feltenni és új ötleteket hallani. Az internetes plébániai kommunikációról (hírlevél, honlap, facebook) István atya és Gyurisné Hutter Katalin, a Pasztorális Helynökség munkatársának vezetésével beszélgettek a résztvevők. „Vedd és olvasd!” címmel a plébániai újságok készítői Bartucz Katalinnal, az Egyházmegyei Karitás sajtófelelősével közösen osztották meg egymással gondolataikat. A mozgóképes kommunikációról, a kamera előtti viselkedésről pedig Szeberényi Klárától és Dani Géza operatőrtől tudtak meg hasznos ismereteket a csoport tagjai.

A nap zárásaként közös ebédet vettünk részt. Köszönjük a szervezőknek a rendezvényt, amely egymás jobb megismerésén túl a médián keresztüli evangelizálásról nyújtott hasznos ismereteket.

Túriné Nádudvari Mária

GYEREKEK A KARÁCSONYRÓL

A gyerekek a karácsonyra sem úgy tekintenek, mint ahogy azt megtanulták, hanem saját maguk szűrik le kevéske tapasztalatukból, hogy miről is van szó valójában. A hallottakat pedig nem feltétlenül úgy rakják össze, ahogy azt kellene. De talán éppen ez a legjobb benne.

Miért hívják a karácsonyt a szeretet ünnepének?

- Amikor közeleg a szent karácsony, jobb szívünk lesz, és segítenünk kell azokat, akik nálunk rosszabbul állnak: az öregeket, a szegény gyerekeket, és azokat a szerencsétleneket, akik a kukában laknak.

Mit jelent számodra a karácsony?

- Nekem a karácsony az apró kis elkészült ajándékokat jelenti, amiket már hetekkel azelőtt kitalálok, tervezgetek, és amíg elkészülnek, sok-sok odafigyelés és szeretet szorul beléjük.

Szerinted hogyan készülnek mások a karácsonyra?

- Mikor jön a karácsony, ahelyett, hogy Jézus születésnapjára gondolnának, a világon mindenki más azzal van elfoglalva, hogy mit egyen, mit igyon, és mivel durrogasson.

Készültél idén a karácsonyra?

- Alig vártam már a karácsonyt, egyszerűen nem bírtam tovább! Rengeteget tanultam, még ha a jegyeimen nem is látszott meg annyira, és egyszerűen nem bírtam tovább, hogy ne legyen már vége az iskolának, és kezdődjön a karácsonyi szünet.

Hogy telt a karácsonyod?

- Karácsonykor csodálatos volt, a legszebb dolog a világon, jó volna, ha bár sose múlna el a karácsony, olyan szép.

Adtál elő valamit karácsonykor?

- Vacsora után elmondtam a karácsonyi verset, taps volt, de pénz semmi.

Milyen volt a karácsonyi vacsora?

- Karácsony estéjén minálunk több minden volt az asztalon, mint egy étterem! Minálunk karácsonykor egy étteremnél is többet eszünk!

Mesélnél Jézus születéséről?

- Gyermekjézus egy betlehemi barlangban született, nem háznál vagy klinikán, mert egy palesztinai szállodás se akart neki szülőszobát kiadni. Ha tudták volna, hogy ő Jézus személyesen, a Királyi Palace Hotelt adták volna ki neki.

Forrás: femina.hu

KARÁCSONY DÉLUTÁN

*Karácsony délután
lassan jön az alkony.
Kíváncsiság bújkál
minden gyerekarcon.*

*Végre sötétedik...
hamvas lesz az este.
Bodri velem együtt
figyel minden neszre.*

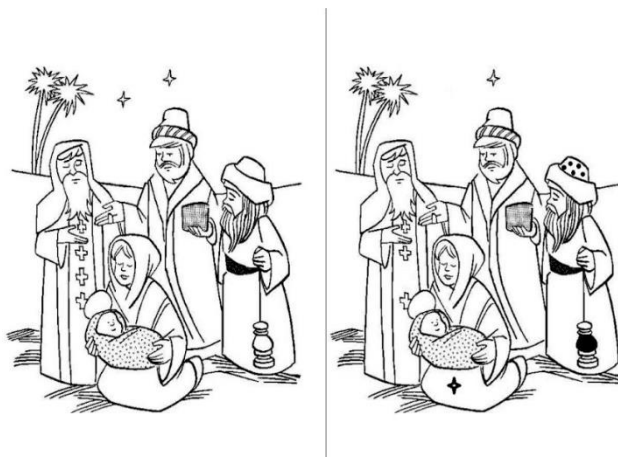
*Mikor szól a csengő,
az ajtó kitárul,
piros alma nevet
rám a fenyőfáru.*

*Tudom, az erdőből
édesapám hozta,
a diót meg anyám
be is aranyozta...*

*Azért olyan kedves,
azért olyan drága,
meghatottan nézek
apára, anyára.*

(Donászy Magda)

KERESD MEG A KÉPEKEN AZ 5 KÜLÖNBBSÉGET!

HÁZASSÁGKÖTÉS

2017. szeptember 16.

Csonka Imre - Sebestyén Anita

KERESZTELÉS

2017. július 30.

Mészáros Ákos, Palásti Zalán

2017. október 15., Bokros

Justin Dóra

2017. október 22.

Lakatos Larissza Hanna, Lakatos Maja Ketrin
Német László Lajos

2017. november 19.

Ajtai Márta Rubina

2017. november 26.

Blaskovics Szilvia Bernadett
Csontos Alexa Kincső

2017. december 3.

Molnár Amira Jázmin

2017. december 17.

Demeter Dorina Gina, Demeter Ferenc Kristóf

ADVENTI KOSZORÚKÉSZÍTÉS

Az elmúlt évekhez hasonlóan az idén is a hittanos gyermekkel, szüleikkel, nagyszüleikkel együtt készíthették el a karácsonyi felkészülést, várakozást jelképező adventi koszorúkat. Dec. 2-án, szombaton a mindkét plébánián megtartott programon nemcsak a csongrádi gyerekek, de vajdasági fiatalok is részt vettek. Csantavérről ötven hittanos gyermek és fiatal érkezett hozzánk Utcai Róbert plébános vezetésével. Két napot töltöttek nálunk, ez idő alatt ismerkedtek városunkkal, és adventi műsorukat is bemutatták a városháza előtti téren.

A koszorúkon kívül mézeskalácsot díszíthettek, ami nemcsak szép, de nagyon finom is volt, hiszen a program végére mind elfogyott. Ajándék ötleteket is megismerhettek a gyermekek, hűtő mágnes angyalok készültek, karácsonyi-bibliai idézetekkel. Az elkészült tárgyak szépsége és a jó hangulat mellett megmutatkozott a karácsony várás öröme, amely nagy izgalommal tölti el, nemcsak a kisgyermek, de a felnőtt szíveket is. A gyermek és szülő együtt munkálkodása segít kilépni a mindennapi élet rohanó forgatagából. Az ünnepi készülődés alkalmat ad arra, hogy az adventi várakozás öröme, az Istennek szánt idő a családok, a közösség összetartozását segítse. Fontos megállni, fontos együtt lenni, jó az együtt töltött időt együtt megélni. Jó az ünnepet együtt várni!

Gyóni Sándorné Edit hitoktató

MÁRIARADNÁN JÁRTUNK

2017. október 7-én, reggel 6 órakor indultunk el Máriaradnára két kis busszal, 11 fővel. Szerencsésen megérkeztünk 9.30 óra tájban a Kisboldogasszony búcsú színhelyére. A következőkben a templom történetéről, majd az ünnepi szentmiséről adok tájékoztatást.

Máriaradna Romániában, Arad megyében, a Maros folyó jobb partján terül el. Dél-Kelet Európában lelki központnak számít a katolikusoknak csakúgy, mint az ortodox vallásúak számára. Már 1278-ban is állt itt egy, a Szűzanya tiszteletére felszentelt templom. A radnai kegyhely az I. világháború végéig az Osztrák-Magyar Monarchiához, majd a Csanádi Egyházmegyéhez tartozott, amelyet a trianoni békeszerződést (1920) követően három ország: Magyarország, Szerbia és Románia között osztottak fel. A ferencesek 1626. óta tevékenykednek itt, akik bosnyák kereskedőkkel érkeztek a vidékre. A szultán hallgatóságos beleegyezésével lelki gondozást nyújthattak az embereknek. A helyi török tisztviselők jóindulatát gyakorta kellett pénzzel, vagy ajándékkal kivívni. A török uralom egész időtartama alatt mindvégig szolgált lelkipásztor ezen a helyen.

Török dokumentumok említik, hogy Radnán 1642-ben állt egy romos állapotú templom, amelyet felújítottak. A törökök uralma alatt többször előfordultak összecsapások. Ilyen harc közepette a templom is gyűjtogatásnak esett áldozatul 1695-ben. A Szűzanyát és a kisdedit ábrázoló papírra nyomtatott szentkép azonban sértetlenül került ki a lángokból.

A máriaradnai templomot 1750. szeptember 8-án, Kisboldogasszony napján hivatalosan is búcsújáró helyé nyilvánították. Ehhez minden biztonnyal hozzájárult a kegykép csodálatos megmenekülése is. A ma is álló

kéttornyú bazilika építése 1756-ban kezdődött el, felszentelésére 1767-ben került sor.

A kommunista hatalom idején felszámolták a szerzetesrendeket, 1950-ben dr. Pacha Ágoston püspököt, több kanonokot és szerzetest fegyházbüntetésre ítélték. Az 1990-es év új élet kezdetét jelentette a kegyhely számára: Szent II. János Pál pápa 1992-ben a kegytemplomot a Basilica Minor rangra emelte. Sajnos 2003-ban utánpótlás hiánya miatt a ferences szerzetesek elhagyták Radnát, így a kegyhelyet a Temesvári Egyházmegye vette át.

Minden radnai búcsújárás programjához szorosan hozzátartozik a keresztúti ájtatosság. A kálvária stációihoz a hegyen fölfelé vezet az út a klasszicista stílusban emelt keresztkápolnáig, ahol jellegzetes imákkal és ájtatossággal fejeződik be. A keresztúti állomások egy részét magánszemélyek, legnagyobb részben azonban közösségek állították. Így többek között Csongrád városa is, amely a 30'-as években épített stációt.

Visszatérve megérkezésünkhöz, a csoporttal a kereszt vezetésével – amelyet templomunkból minden ilyen alkalomkor viszünk magunkkal – bementünk a gyönyörű bazilikába. Érkezésünkkor az imádkozó hívek imákat megszakítva énekelték a Boldogasszony Anyánk című éneket, majd az ima folytatódott. Ez minden új csoport bejövetelekor ismétlődött. A ministránsok, lobogóvivők, az ide érkezett papok (34 fő) és a misét celebráló győri megyéspüspök, Veres András a főbejáraton vonultak be a templomba. A szentmise bemutatása Magyarország felajánlása a Szűzanyának évfordulójára történt. A szertartás végén elénekeltük a magyar Himnusz, majd elindultunk a keresztúti ájtatosságot végezni.

Ezek után indultunk haza. Útközben még felmentünk a világosi várromhoz, ahonnan felejthetetlen látkép tárult elénk. Itt történt 1849-ben a gyalázatos fegyverletétel, amely a szabadságharc bukásával és Haynau rémuralmával fejeződött be.

Egész napunkat a Szűzanya szeretete hatotta át, a Szűzanya szeretetével töltkezve tértünk otthonainkba tudva azt, hogy nem vagyunk egyedül.

Felföldi Miklós

*„Ó Radnai Szent Szűz, hazánk dicsősége,
Országunknak tornya, tündöklő felsége,
Szép csillaga, drága ékessége,
Ó Szent Anyánk, régi dajkánk,
Légy szószólónk, légy kegyes pátrónánk.”*

XVIII. századi búcsúének

A FA MESTERE: SZŰCS LÁSZLÓ ASZTALOS

Az újságunkban hosszú éveken át megszólítottunk ismert, vagy kevésbé ismert személyeket azért, hogy az ő vallásosságuk példaértékű legyen azoknak, akik ingadoznak, betérjenek-e egy-egy szentmisére, netán ők is megtérjenek és gyarapítsák egyházközségünk hívő népségtáborát. Ezek az emberek kimagasló munkájuk által lettek ismertek, sőt elismertek, és megérdemlik, hogy bemutassuk őket.

Ezúttal Szűcs Lászlót, a szép, igényes és gondos munkákat készítő asztalost mutatom be, akivel 11 éve, hogy ismerjük egymást.

Szüleid mivel foglalkoztak?

Édesanyám háztartást vezetett, hiszen négyen voltunk gyerekek. Édesapám az újfelgyői tanácsnál fogatos volt, mivel akkor még ott laktunk, később jöttünk be Csongrádra.

Általános iskolád hol és mikor végezted?

Csongrádon a Gróf Széchenyi István Általános Iskolába jártam, 1970-ben végeztem. Itt hittanos is voltam, és alsó tagozatban elsőáldozásban is részesültem.

Hogyan lettél az asztalos szakma rabja?

Volt egy bátyám, az ő szakmája asztalos, így én sokat barkácsoltam a műhelyébe. Valahogy vonzódtam a famunkához és nagyon megkedveltem. Ezért az általános iskola végeztével jelentkeztem a József Attila utcai Ipari Szakmunkásképző Iskolába. Ide jártunk elméleti oktatásra. Eleinte heti három nap elmélet és két nap gyakorlat volt a Tisza Bútoripari Vállalatnál, majd később heti váltásban volt az elmélet és a gyakorlat. A Bútorgyárnál első évben megismerkedtünk a kézi szerszámokkal és ezekkel is dolgoztunk. Második évtől már áttettek megmunkáló gépekre. Nekem a sablon és a széria munka nem igen volt testhezálló. Inkább az egyedi munkát szerettem, ebben kihívást láttam a szakmát illetően. A szakmunkásvizsga után az Építőipari Ktsz-be dolgoztam asztalosként 1990-ig. Itt aztán változatos munkák voltak. Ekkor kezdtem a munkadarabok szépségét értékelni. Hála Istennek kialakult bennem a végtermék szépségének a szeretete. Nem akarok öntelt lenni, de büszke vagyok, ha egy munkadarab úgy készül el, hogy nem csak nekem tetszik, hanem elsősorban a megrendelőnek is.

Családalapításra mikor került sor?

1985-ben házasodtunk össze a nejemmel, polgári és egyházi esküvőnk is volt. Időközben kiváltottam a kisipart, mint asztalos mester.

Visszatérve a családhoz: született egy fiunk, aki egy ritka szakmát választott, csillagász lett. Nagy bánatunkra Németországban dolgozik. Ezzel a szakmával Csongrádon nem tudna elhelyezkedni. Van egy lányunk is, aki pénzügy – számvitelt tanult Szentesen. Ő pedig Ausztriában dolgozik.

Én a munkáiddal a Szent József Plébánián szembesültem. Szeretném felsorolni a nagyobb volumenű munkákat: A könyvtárban található faltól-falig könyvespolc, a nagy plébánián is készült hasonló. Papi ruháknak extra méretű szekrények, a nagytemplom részére szintén. Régi ablakok nyílászáróinak újra kiváltása. A csúcs a bokrosi templom padjainak elkészítése. Három pályázó közül a tiéd nyerte el a feladatot, gratulálok! Ezeknél a munkáknál én is bábáskodtam, hiszen a plébánosok megbízásából tevékenykedtem a kivitelezést illetően.

A bokrosi Szent László templom padjai

Lacikám, nagyon szépen köszönöm, hogy betekintést engedtlél életedbe és megosztottad velünk személyes dolgaiddat! Mivel ez a lap karácsonykor jelenik meg, áldott ünnepeket és boldog újévet, jó egészséget kívánok neked és kedves családodnak!

Felföldi Miklós

BÖJTE CSABA ATYA GONDOLATA A SZERETETRŐL

"Ha az emberre valaki szeretettel néz, az olyan, mint a napfény, amely az alvó magot kihozza a földből. (...) Télen miért nem virágozik a cseresznyefa? Mert nem látja értelmét a kibontakozásnak, tudja, hogy a fagy elpusztítaná a szirmait, nem bízik a környezetében, érzi, hogy veszélyben van. Az emberi szívben is megbújik egy kis bimbó, de ha nincs, aki kedvesen rámosolyogjon, hozzá szóljon, akkor inkább bezárva marad."

NE SÍRJ, ANYA!
Gyermekeknek, Unokáknak, Szülőknek,
Nagyszülőknek...

Mindjárt itt a december. Mindegy, hogy az ember vallásos vagy sem, a karácsony különleges ünnep a legtöbbünk számára. Mindenkinek mást jelent. Aki magányos, annak ez az a nap, amit gyűlöl. Mert olyankor kétszer olyan egyedül van, még jobban érzi a hiányt. A szerencsések, akik családban élnek, sokszor már hónapokkal előbb készülődni kezdenek. Van, akinek fontos az ajándék mérete, ára, színe, szaga és van, akinek nyugót jelent. Van, aki ünneplőbe öltözik és templomba megy és van, aki számára az együttlét ünnepe ez a nap.

És vannak – nagyon-nagyon sokan – akik hazavárják az egy éve nem látott gyermekeiket, unokáikat. Ilyenkor még az egyébként nem éppen konyhatündérek is megtáltosodnak, az év közben olykor a fregoliról öltöző szülő kivasalja a függönyt, de talán még a falat és a padlót is. Mert végre átölelheti, megérintheti, beszívhatja az illatát, hallhatja a hangját. Nem interneten keresztül, nem webkamerán és nem hangszórón át, hanem igaziból. Élőben.

A többiek is készülődnek. Most nem tudunk menni, mert dolgozunk, de januárban. Vagy februárban. Jó lesz akkor is, persze. Januárban. Vagy februárban. De a karácsony... Ha a gyerek (mindenki gyerek, akinek élnek a szülei) nem jöhet most, akkor oda kell neki küldeni az ünnepet. Az otthon illatát, az ünnepi asztalt. Nincs mese, csomagolunk. Megint túl kicsi lett a doboz, ebbe nem fér bele a birsalmasajt,

pedig külön kérte a gyerek. Érdekes, itthon nem is szerette. De ha te csináltad, anya, akkor szeretem. Küldjél, csak egy keveset. És diót, mert itt nem olyan. Kolbászt, mert ami itt van, az fura ízű. És abárolt szalonnát, jó fokhagymásan. És szaloncukrot. Azt itt nem ismerik.

És tepertős pogácsát, amelyet csak te tudsz sütni. Nem baj, ha kiszárad út közben. Úgy is finom. És Túró Rudit. Olyat is, ami lekvárral van töltve. Barackosat, szilvásat. És egy kis mákot. Zserbót. Az a kedvencem és itt hasonlót sem kapni. Meg a bolti nem olyan. Semmi nem olyan. Egy kis lekvárt, amit te főztél be. Barackot. Szilvát is. Ha sütnél egy kis tepertőt... Persze, bejglit, az sokáig eláll. Sok mazsolával. És mézeskalácsot, amelyet együtt sütöttünk ilyenkor. A méz, a fahéj, a szegfűszeg illatát küldd. A karácsony illatát. Az otthon illatát tedd a dobozba.

A szeretetedet csomagold be. A simogatásodat, az öleléseidet bugyoláld puha mézeskalácsba, hogy el ne törjön a hosszú úton. Nem, nincs honvágyam. Jó itt. Kedvesek az emberek, megbecsülik a munkámat. Biztonságban vagyok, nyugodt vagyok. Csak hiányzik a karácsonyi töltöttkáposzta. A tejföl, amit itt nem ismernek. A túró. Van itt is a lengyel boltban, de nem olyan. Más. Keményebb és az íze sem az igazi. Ne sírj, anya! Igen, eszem rendesen, főzök is. De a kenyér, az nagyon hiányzik.

Nincs honvágyam, csak ez a karácsony... itt nem olyan. Mások a szokások, az emberek. Megvan még az a kis horgolt angyalka? Amit mindig a fa csúcsára tettünk. Attól a nőtől vettük a parkolóban. Emlékszem, nem volt munkája, de nem fogadott el adományt. Tőle vettük az angyalkát. Elküldöd, tényleg? Majd felrakom itt a fára és olyan lesz, mintha otthon lennék. Ne sírj, anya! Hamarosan találkozunk. Jövök, ahogy tudok. Küldenél egy macis mézet? Tudod, aminek le kell vágni a végét és ki lehet szopogatni fölül. Jövök hamarosan. Mit vigyek neked? Mit szeretnél?

Igen, a december ilyen hónap. Ilyen beszélgetésekkel. Ne hozz semmit, kicsikém. Csak a bőröd illatát. A hangodat, a mosolyodat. Mást úgysem adhatsz, többet nem hozhatsz. Nekem ez minden kincsem.

Ezt nem mondjuk ki. Egy szülő sem mondja ki. De tudja, mindenki tudja. Kitartás. Hamarosan január. Vagy február. Mindjárt. Csak addig kell kibírni. Újra.

Forrás: kolozsváros.com, Forgács Erzsébet

KATOLIKUS LAPSZERKESZTŐK TALÁLKOZÓJA PÉCSEN

A Magyar Katolikus Újságírók Szövetsége minden évben más helyszínen rendezi meg az egyházközségi lapok és honlapok szerkesztőinek találkozóját. Az összejövetel célja, hogy a többnyire amatőr lapkészítők hivatásos újságíróktól, kommunikációs szakemberektől kapjanak segítséget munkájukhoz. Az idei évben a Pécsi Egyházmegye adott otthont a rendezvénynek október 13. és 15. között, melyen lapunk képviselőjében részt vettem.

A több mint húszan érkeztek a 16. találkozóra az ország különböző részéről és a Délvidékről. A szállásunk a székesegyház melletti zárandokházban volt, az előadásokat a közeli Magtár Látogatóközpontban tartották. Az első este köszöntésekkel, bemutatkozásokkal, beszélgetéssel telt. Szombaton Kuzmányi István, a Magyar Kurír igazgató-főszerkesztője az egyház és Facebook kapcsolatáról szolt. Ezután ellátogattunk a Kincstárba és a Püspöki Palotába. Délután bemutatkozott az egyházmegye négyfős fiatal sajtócsapata, majd Agonás Szonja, a Magyar Kurír vezető szerkesztője „Hogyan legyünk figyelemfelkeltők, mégsem bulvárosak?” című előadását hallgattuk meg. Baranyai Béla, az Új Ember vezető szerkesztője az újságírás műfajairól – hír, interjú, tudósítás, riport, közlemény - adott részletes szakmai áttekintést. A nap végén az egyházi események fotózásáról tudtunk meg hasznos ismereteket Loósz Róbert, a Pécsi Egyházmegye és Lampert Attila, az Új Ember és a Magyar Kurír fotósától, akikkel a vetített képeket közösen elemeztük. A záró nap reggelén szentmisén vettünk részt a gyönyörű Szent Péter és Pál Székesegyházban. A délelőtti Udvardy György pécsi megyéspüspökkel töltöttük, aki az egyház és a sajtó kapcsolatáról tartott előadást, majd válaszolt a résztvevők kérdéseire, felvetéseire.

Túriné Náudvari Mária

KARÁCSONY ELMÚLTÁVAL...

Karácsonykor talán egy kicsit megfeledkezünk problémáinkról. Azok is eszünkbe jutnak, akikkel nem beszélünk nap mint nap, és már nincsenek közöttünk. Akik netalán megbántottak bennünket, azokra is tudunk kedvesen nézni, kimondatlanul is kívánva nekik boldog ünnepeket. Adakozunk a nehéz sorban és egyedül élőknek. Világszerte segélykoncertek, összefogás az újságok hasábjain és az internetes oldalakon. Akiken emberek sorsa múlik, azoknak az ünnepi beszédei szívünkig hatolnak, és ilyenkor talán el is hisszük, hogy értünk vannak!

De az ünnepnapok elmúltával már minden olyan lesz, mint előtte: haragosainkra ismét rossz szemmel nézünk, és a segítségért nyúló kezet eleresztjük. Az ünnepi beszédek üres szavakká fakulnak. Egy évet kell várni újra a karácsonykor megtapasztalható nem mindennapi érzésre. Pedig nagyon sok hétköznapi is lehetne karácsony ott, ahol a legfontosabb: lélekben! Tegyük érte, hogy így legyen, ezért segítsünk környezetünkön, embertársainkon, mert mindenki segíthet valakinek, ha igazán akar! Segítsünk hát, ahogy arra lehetőségünk adódik! Segítsünk élelemmel, tüzelővel, meleg ruhával, jó szóval... Szívünk melegevel!

Kormányos Lajos

ELHUNYTJAINK

- +Pintér János
- +Donka Antalné szül: Boda Anna
- +Győri István
- +Juhász Illésné szül: Nagypál Piroska
- +Kása Istvánné szül: Szivák Margit
- +Domokos Jánosné szül: Buza Erzsébet Magdolna
- +Ferkovics Andor
- +Pusztai Gizella
- +Makra László
- +Nagypál Mátyás
- +Ferkovics István
- +Szalkai-Szabó Mihályné szül: Varga Franciska
- +Forgó Mihály
- +Bodor István János
- +Felföldi János
- +Szántai Andrásné szül: Szalkai Erzsébet

*Adj, Uram, örök nyugalmat nekik és
az örök világosság fényeskedjék nekik,
Nyugodjanak békében. Amen.*

SZENTMISÉK RENDJE A CSONGRÁDI PLÉBÁNIÁK TEMPLOMAIBAN ÉS AZOK FÍLIÁIBAN

Szent József templom:
Nagyboldogasszony templom:
Szent Rókus templom:
Bokros, Szent László templom:
Felgyő, Szent István templom:

Hétfő, Szerda, Péntek, Szombat: 17.00 óra, Vasárnap: 8.30 óra.
Kedd, Csütörtök, Péntek, Szombat: 18.00, Vasárnap: 10.00 és 18.00.
Húsvétól – Krisztus Király ünnepéig: Szombat: 18.00 óra.
Vasárnap: 15.00 óra.
Vasárnap: 11.30 óra.

MIKULÁS JÁRT TEMPLOMUNKBAN

A december 3-i, vasárnapi szentmise végén váratlan vendég érkezett a templomba. Meglepetéssel teli kosarával besétált a Mikulás. Az ajándékok szétosztása közben megdicsérte azokat a gyerekeket, akiket vasárnaponként rendszeresen itt lát a templomban.

SZENT ERZSÉBET-NAPI KENYÉRÁLDÁS

November 19-én, Szent Erzsébet ünnepén Kovács János atya megáldotta az oltár elé helyezett apró kenyereket, amelyekből a szentmise után mindenki vihetett haza.

**Aldott Karácsonyi Ünnepeket
És Békés Új Esztendőt
Kívánunk
Kedves Olvasóinknak!**

Jézus Szíve imaóra minden hónap első csütörtökén 15.00 órától a Szent József templomban.

Gitáros Szentségimádás minden hónap második szerdáján, az esti szentmise után 17.30 órától a Szent József templomban.

CSERKÉSZET

Szeretettel vár tagjai sorába a Szent József Plébánián is működő **553. sz. Szent Imre herceg cserkészcsapat**. A foglalkozásokról érdeklődj Száraz Andrásnál!

IRODAI FOGADÓÓRÁK A PLÉBÁNIÁKON

Szent József Plébánia:

Hétfő, szerda, péntek: 16.00 – 17.00 óra

Nagyboldogasszony Plébánia:

Hétfőtől – péntekig: 9.00 – 12.00 óra

CSOKI

A Csongrádi Katolikus Ifjak közösség várja a fiatalokat *szombat esténként 19.00 órai kezdettel* az egyik héten a Nagyboldogasszony plébániára, míg a másik héten a Szent József plébániára.

KÖSZÖNETET MONDUNK mindazoknak, akik munkával, vagy adományokkal támogatták egyházunk életét, működését. Isten fizesse meg!

SZERKESZTŐI ÜZENET

Terveink szerint lapunk következő száma Húsvétkor jelenik meg. Kérjük, hogy a közlésre szánt írásait március 15-ig juttassák el a szerkesztőség részére.

HARANG-SZÓ

55. szám

A Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László templom híveinek lapja.

Megjelenik évente négy alkalommal, 400 példányban.

Felelős kiadó: Tópsi Bálint plébános

Szerkesztő: Túriné Nádudvari Mária

Tördelés, fotó: Pap Imre

Cím: 6640 Csongrád, Piroksa János tér 4.

Tel./Fax: 06-63/483-063

Honlap: www.kistemplom-csongrad.hu

E-mail: szent.jozsef.plebania.csongrad@gmail.com

Nyomdai munkák: Fotó-Print Stúdió, Csongrád